

Határtalanul!

Kirándulás a Vág völgyében

2017. október 4-6.

A Sorkifaludi Gárdonyi Géza Általános Iskola diákjaiként nyertes pályázatunknak köszönhetően három napot töltöttünk Szlovákiában, ahol megismertük a Vág völgyének történelmi, irodalmi és kulturális emlékeit. Nagyon sokat jelentett nekünk ez a kirándulás, rengeteg élménnyel és tudással gazdagon tértünk haza.

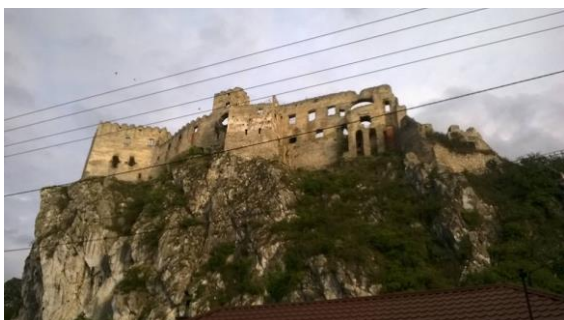
Első nap fénypontja Irénke néninek is köszönhetően Deákiban a román stílusú templom megtekintése volt. Hihetetlenül érdekes előadása során megismertük a templom történetét. Irénke néni pillanatok alatt a szívünkbe zártuk, a szavait magunkkal hoztuk, sokáig emlékezni fogunk rá. Gyönyörű volt a templom, de a legjobban az egykori bencés szerzetesek helyreállított cellái érdekelték bennünket.

Feltöltődve és teli kíváncsisággal indultunk tovább Galántára, ahol Kodály Zoltán emlékét idéztük fel. A zeneszerző itt töltötte gyermekkorának egy részét és az itteni emlékeit megörökítette a Galántai táncok című művében. Majd utunk másik emlékezetes állomása Nagyszombat következett. Megcsodáltuk a az egykori vár falain végig sétálva a történelmi belváros épületeit. Lenyűgözött bennünket „Szlovákia Rómája”, áhítattal szemléltük Keresztelő Szent János templomát. Ilyen csodálatos faoltárt még soha se láttunk! A nagyszombati főtéren isteni lángost ettünk, megkóstoltuk a Kofolát, majd visszafelé haladva tovább ismerkedtünk a város nevezetességeivel.

Trencsén felé haladva bolonddó tett bennünket egy hegyormon magasló vár. Minél közelebb értünk, annál magasabbnak tűnt az erődtmény. Nem hiába nevezték **Bolondócnak** egykor. Stibor vajda építtette a monda szerint a bolondjának, Beckónak. Kerestük a gonosz várurat a szikla alján, hiszen a történet szerint a mélybe zuhant büntetésből. Miután nem találtuk, kénytelenek voltunk megmászni a hatalmas sziklákát, amelyre a vár épült. Csodálatos élmény volt alsós olvasmányunk helyszínén megidézni a szereplőket. A Trencsén melletti **Csákházán** volt a szállásunk. Hatalmas hegyekre nézett az ablakunk, juhok legeltek a domboldalon, és még focipálya is volt. Igaz, a focilabda itthon maradt a nagy készülődésben, de természetesen a mi képzeletünk határtalan! Megoldottuk a labdakérdést, sőt még az angol nyelvtudásunkat is csiszoltuk a szálláshelyen időző szlovák középiskolásoknak köszönhetően.

Másnap hosszú autótút után érkezünk meg **Nagycéténybe**, ahol szlovákiai magyar iskolásokkal találkoztunk. Bár csak az alsó tagozatos kisdíákok voltak az intézményben, nagyon szép kis műsorral fogadtak bennünket. Kedves kis ajándékot és isteni finom nutellás fánkot kaptunk. Miután mi is átadtunk az előzetesen készített kis meglepetést, megtekintettük az itteni magyar

iskolát, megismerkedtünk az itteni diákélettel. A Himnusz közös eléneklése után folytattuk utunkat a nagyon várt cél felé. Csejtere indultunk Báthory Erzsébet titkát megfejtteni. Sokat küzdöttünk a természet erőivel, mire felértünk a várba, de megérte! A „csejtei rémnek” nevezett úrnő története nagyon érdekelt bennünket, kíváncsiak voltunk mi az igazság a történetekben. A rossz hír az, hogy még most se tudjuk. A jó pedig az, hogy csodálatos órákat töltöttünk el itt, gyönyörködtünk a tájban, átéreztük a hely szellemét.

A nap zárásaként a trencsényi várat tekintettük meg. Idegenvezetőnk irányításával a lehető „legrövidebb” úton értünk fel a várhoz. Felérve felmerült a kérdés: milyen lehet a rendes út? Csak Máté erődtímnényének meghódítása után rövid városnézéssel zártuk a napot.

Szomorúan készülődtünk harmadik reggel, hiszen utolsó napunk következett. De vártuk is ezt a napot, hiszen **Dévénybe és Pozsonyba** készültünk. A dévényi vár csodálatos volt! Láttuk a Duna és a Morva folyó találkozását, a távolban felmerengtek Bécs épületei, a közeli Morvamezőről szinte hallottuk az egykori csata zaját. A kék Dunán egy kirándulójó úszott, mi meg csak remélni tudtuk, hogy Búvár Kund nem tekinti ellenségnek, akitől meg kell védeni a hazát. Sok történelmi esemény felidéződött Pozsony utcáit járva. A történelemórán, magyarórán tanultak életre keltek, mindenki érdeklődve hallgatta Gábor bácsi ismertetőjét a várról, a koronázótemplomról, az egykori országgyűlés épületéről. Nagyon sok mindent láttunk, de megfogalmazódott bennünk a gondolat, hogy ide még vissza kell jönnünk az osztállyal. A napot és a kirándulást a **bősi vízierőműnél** zártuk. A zsilipek működési elve még tartogat titkokat néhányunknak, de ámulva néztük a víz hihetetlen erejét és az erőmű felépítését.

A Határtalanul program segítségével életre szóló élménnyel gazdagodtunk. Köszönjük a lehetőséget és a támogatást.

Sorkifaludi Gárdonyi Géza Általános Iskola 7. osztály